

SLOVENSKI NAROD

Jutranja izdaja v Ljubljani:

vse leto K 12—
pol leta " 6—
četrt leta " 3—
na mesec " 1-10

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knafljova ulica št. 5. (v pritličju levo), telefon št. 34.

Izhaja vsak dan zjutraj.

Posamezna številka 4 vinarje.

Inserati: 65 mm široka petiti vrsta 14 vin. Pri večkratni inserciji po dogovoru.

Na pismena naročila brez istodobne vpslatve naročnine se ne ozira.

Jutranja izdaja po pošti za Avstro-Ogrsko:

vse leto K 18—
pol leta " 9—
četrt leta " 4-50
na mesec " 1-60

Za inozemstvo celo leto " 28—

Upravništvo: Knafljova ulica 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Najnovejše vesti. — Brzjavna in telefonska poročila „Slov. Narodu“.

Avstrijski cesar ni bil naprošen, da posreduje pri papežu radi spora med Špansko in Vatikanom.

San Sebastjan, 13. avgusta. Minister zunanjih zadev je izjavil nasproti časnikarjem, da ne odgovarja na vesti, glasovi katerih je španska kraljica vdova naprosila avstrijskega cesarja Frana Josipa, da bi posredoval pri papežu radi ureditve spora med Vatikanom in Špansko resnici, in da so popolno neutemeljene in brez vsake podlage.

Nemški cesar na Ogrskem.

Budimpešta, 13. avgusta. Iz Peče se poroča, da pride nemški cesar Viljem dne 15. septembra v Mohač, kjer se bo 16. in 17. septembra kot gost nadvojvode Friderika udeležil tamošnjih lovov. Od tam se poda nemški cesar naravnost na Dunaj, da poseti našega cesarja.

Čehi na mednarodni lovski razstavi na Dunaju.

Praga, 13. avgusta. Dunajska policija je zagotovila prireditelje nameravanega izleta praških Čehov na dunajsko mednarodno lovsko razstavo, da je ukrenila najboljše varnostne odredbe, tako da se Čehom ni bati na Dunaju prav nič, da bi se jim kaj zalega storilo. Vsled tega so se prireditelji tudi odločili, da se kljub hujškanju dunajskih nemških nacionalcev vendarle priredi izlet in da se torej že naročeni posebni vlak ne odpove. Praški Čehi se odpeljejo iz Prage v noči od sobote na nedeljo in pridejo na Dunaj v nedeljo dopoldne.

Srbski ministrski predsednik odstopi.

Belgrad, 13. avgusta. V političnih krogih se zatrjuje, da namerava odložiti ministrski predsednik Pašić svoj portfelj in se odtegniti političnemu življenju. Imenuje se tudi za njegovega naslednika in sicer Protića.

Bolgarski ubežniki iz Makedonije.

Sofija, 13. avgusta. Bolgarski ubežniki iz Makedonije se protivijo sprejeti od bolgarske vlade jim ponudeno delo in zahtevajo, da se jim izposluje, da gredo nazaj v Makedonijo, kjer lahko ostanejo na svoji zemlji. Tudi zahtevajo od vlade, da se jim zagotovi, da se lahko brez vsakega nadaljnjega zasledovanja in brez vsake kazni vrnejo v Makedonijo. Bolgarska vlada namerava radi te zadeve posredovati pri porti in od odgovora, ki ga dobi od turške vlade, in odvisen nadaljni razvoj tega vprašanja.

Grozovitosti v Makedoniji.

R. — Skoplje, 13. avgusta. Z vseh strani poročajo, da uganjajo turški vojaki neverjetne grozovitosti s krščanskim prebivalstvom. V kumanovskem okraju so baje več kmetov, ki niso takoj hoteli izročiti orožja, mučili, njihove hčerke pa zlorabili. Prebivalstvo se je uprlo in navalilo na vojake. Prišlo je do boja, v ka-

terem so kmetje seveda podlegli. — Prebivalstvo trumoma beži deloma v Bolgarsko, deloma v Srbijo. Med ljudstvom nevarno vre. Bati se je najhujšega.

Spopadi med turškimi orožniki in ustaškimi četami.

Solun, 13. avgusta. Da bi zasledovali upornike, so bili razposlani po deželi posamezni oddelki turških orožnikov. En tak oddelček orožnikov so ustaši v okolici Skoplja napadli, prišlo je do boja med obema strankama in pri tem so ustaši ustrelili dva orožnika. Radi tega je ojačila turška vlada tamošnje čete s tremi bataljoni vojakov in dvema gorskima topovima, da bo tem lažje ukrotila še zadnje vstaške čete.

Španski poslanik v Vatikanu pride v Marijine vari.

San Sebastjan, 13. avgusta. Španski poslanik na papeškem dvoru Ojeda je došel večeraj zjutraj v San Sebastjan in se tukaj dolgo časa posvetoval s španskim ministrom zunanjih zadev. Poslanik Ojeda se je popoldne odpeljal v zdravilišče Marijine vari.

Postopanje proti klerikalcem na Španskem.

Pariz, 13. avgusta. Iz Madrida se brzjavlja, da je španska vlada naročila državnim pravdnistvom, naj kar najstrožje postopajo proti duhovnikom, kateri so raz prižnili hujškali ljudstvo proti dinastiji in vladi. Tudi je vlada odredila, da naj se ti duhovniki takoj zapro v preiskovalni zapor radi veleizdaje in radi hujškanja k vstaji, sploh naj se z voditelji protidinastičnih in protivladnih demonstracij postopa kar najstrožje.

Izpremembe na perzijskem prestolu.

Berolin, 13. avgusta. Iz Teherana se poroča, da namerava sedanjí 70letni regent za 12letnega šaha odstopiti od svojega dosedanjega vladanja v imenu mladega šaha in ta posel prepustiti trdnjškemu nasledniku.

Nov rekord pri letalnih poskusih na višino.

Lanarak, 13. avgusta. Pri večerajskih tekmah z letalnimi stroji na višino je dosegel amerikanec Trestel nov rekord. S svojim aeroplanom se je dvignil namreč 6570 čevljev visoko. To je dosedaj najvišje dosežena višina pri letalnih poskusih z letalnimi stroji, toda vprašanje, koliko časa bo pomenjala rekord, ker na polju avijacije doživimo skoraj vsak dan nova presenečenja in nove rekorde.

Grozen zločin.

Madrid, 13. avgusta. Naravnost bestialen zločin se je odigral v bližini mesta. Nek mazač je odredil nekemu bolniku, ako hoče ozdraviti, da mora piti vročo kri mladega dečka. Za 750 frankov je bil tudi pripravljen takega otroka bolniku preskr-

beti. Ta vsota se mu je izplačala. Zato je presenetil nekega sedemletnega dečka pri kopanju, ga ujel, dal v vrečo in prinesel v bolnikovo hišo. Tam se mu je pri živem telesu prebodlo srce, vroča kri, katera je curknila iz rane, se je vlovila v kozarec in to kri je potem bolnik pil v nadi, da nemudoma ozdravi. Nato je mazač še raztelesil dečka in izločil iz telesa srce, katero je tudi moral bolnik zavžiti. Popolnoma razmesarjeno dečkovo truplo so potem vrgli v bližnji prepad. Vsi na tej aferi udeleženi so že pod ključem, razen glavnega zločinca, namreč mazača, ki se je še pravočasno z begom odtegnil roki pravice.

Žetev na Ogrskem.

Budimpešta, 13. avgusta. Zadnja domnevanja, da letošnja žetev ne bo bogve kako bogata, so se uresničila, kajti dosednji rezultati kažejo, da bo žetev letos le srednje dobra. Vzrok za to je seveda skrajno neugodno vreme, kateremu je bila s celo Evropo vred izpostavljena tudi Ogrska. Kakor drugod je tudi na Ogrskem to slabo vreme prej tako bogato obetajočo žetev močno uničilo in zaradi tega so danes dvomi o končnem rezultatu popolnoma opravičeni. V severnem delu Ogrske je žetev tako kvalitativno, kakor kvantitativno še precej dobra. V nekaterih krajih pa je žetev kvalitativno zelo slaba. Povprečni letošnji pridelek se ceni na 51-84 milijonov meterskih stotov. Žito kaže srednje dobro. Ječmen bo razmeroma povoljiv in sicer bo zimski ječmen še jako dober, pomladanski pa splošno samo dober, razven par izjem. Oves se bo razmeroma dobro obnesel. Krompir je trpel na peronosfori, ravno tako tudi jako mnogo vinska trta. Sadje kakor jabolka, hruške in orehi kaže še precej povoljno, kratko in malo vsi poljski pridelki kažejo nekako srednje dobro.

Pruska birokracija.

R. — Poznanj, 13. avgusta. V Chwaszczyni je Poljak Jan Liebarski hotel postaviti na svojem posestvu novo zgradbo. Vložil je prošnjo za stavbno dovoljenje že pred štirimi leti, a ni dobil nobene rešitve, vključ temu, da je opetovano stvar urgiral. Končno je pričel z zgradbo. Kakor hitro pa je pričel s stavbnimi deli, mu je bila takoj oblast na vratu ter ga je ovadila, da je hotel graditi novo poslopje brez stavbnega dovoljenja. Zaman se je Liebarski zagovarjal, da je opetovano urgiral stavbno dovoljenje, sodišče ga je obsodilo v 10dnevni zapor. Med poljskim prebivalstvom je ta obsodba izzvala veliko razburjenje.

Aretacija urednika v uredništvu.

R. — Poznanj, 13. avgusta. V Gnezu so v uredništvu aretovali urednika lista »Lech«, Vladislava Karpinskega in sicer samo zaradi tega, ker so vložili štirje Nemci proti njemu tožbo radi razžaljenja časti.

Propadle stranke propad.

Dogodki zadnjih tednov so pokazali, da je slovenska klerikalna stranka padla na isti nivo, kakor nekdanja močna dr. Frankova stranka na Hrvaškem.

Kakor je svoje dni dr. Frank z bleščečimi frazami pridobil mase hrvaškega naroda za-se, tako je znal tudi dr. Šusteršič pritegniti široke ljudske sloje nase z doslednim laskanjem ljudskim instinktom in ljudskemu samoljubju.

Toda tudi ljudstvo se ne da ne-prestano hraniti s cenjenimi frazami, tudionozahteva videti enkrat dejanj. Naveliča se obljub in zahteva, da se končno stopi predenj tudi z dejanji.

V takih slučajih so stranke, ki so preje delovale s frazerstvom in demagoštvom in ki so operirale z navadno neizvršljivimi obljubami, v prav težavnem položaju.

Kako naj izpolnijo dane obljube, kako naj uveljavijo svoja načela, ko niso navajene realnega pozitivnega dela?

Ljudstvo pa zahteva pozitivne uspehe, realno delo! Kako si pomagati?

Jamejo trgovati in barantati z načeli in prodajati svoje prepričanje kakor obcestna vlačuga. Kdor več ponudi, temu služijo, samo da morejo trenutno pokazati ljudstvu kak neznamen uspeh, kako drobtinico, ki so jo izvojevale s tem, da so se javno prostituirali.

Tako je delal na Hrvaškem dr. Frank.

Načelen opozicionalec na zunaj, ki je imel vsikdar polna usta bobnečih fraz, je pod odejo igral z vsakomur, kdor mu je kaj nudil. Navidezno najradikalnejši opozicionalec je podpiral na tistem vsako vlado, ki mu je kaj dala, in naj je bil na čelu te vlade Peter ali Pavel.

Če je v Zagrebu markiral opozicijo, se je v Pešti istočasno pogajal za kakšne subtilne strankarske koristi.

Ko je na Markovem trgu emfatično klical »Hrvaška Hrvatoma«, je v Pešti istočasno vodil pregovore za snovanje novih madžarskih šol na Hrvaškem.

Povsodi je barantal, povsodi in vsikdar so mu bile strankarske koristi glavno, višek vsega pa kupčija.

In posledica je bila? Njegova stranka, demoralizirana do kosti in gnila v jedru, je jela rapidno propadati.

Da jo reši pogina in propada in da smrtno zadene svoje politične protivnike, je insceniral znano zagrebško veleizdajniško komedijo.

A prav ta mur je donesla mesto rešitve — pogubo.

Danes je Frankova stranka v zadnjih zdihljajih in ne bo trajalo dolgo, ko izgine brez sledu s površja.

Propadle stranke propad. — Zakaj so klerikalci hudi na krščanske socijalce? — Oboleti so! — Zgodnice o šolskem nadzorniku Peerzu.

Enako vloga, kakor Frank na Hrvaškem, igra pri nas dr. Šusteršič s svojo klerikalno stranko.

Ko so bili klerikalci v deželnem zboru v obstrukciji, so igrali na Dunaju ponižne vladne sluge.

Sedaj obstruirajo v parlamentu in se bore proti centralni vladi z najlutejšim orožjem, kar jih pa ne cvira, da bi ne bili istočasno debeli prijatelji deželne vlade doma na Kranjskem. V svojem časopisju zahtevajo izključno slovenske srednje šole na Slovenskem, istočasno pa se dogovore z Nemci, da se osnuje v Ljubljani popolna nemška gimnazija.

Na jeziku so najboljši Slovenci in navdušeni rodoljubi, a če jim Nemec ponudi groš, vržejo takoj slovenstvo in rodoljubje preko krova.

Za bore tisočake so se prodali »Kranjski šparkasi« ter jeli oznanjati bojkot slovenskih denarnih zavodov.

Ljudstvo je opazilo to kupčijo ter se jelo s studom obračati od njih. Ladja njihova je jela polagoma toniti.

Da jo rešijo potopa, so se jeli ponujati vladi ter si izmislili velikosrbsko iredento na Slovenskem, da bi ž njo tem lažje vladu ujeli v svojo mrežo.

Ali se jim bo to posrečilo? Kdo ve?

Vse pa kaže na to, da bo tudi slovenske klerikalce zadela ista usoda, kakor njihove vredne bratce Frankovce na Hrvaškem.

Čim preje se to zgodi, tembolje za narod slovenski.

Zakaj so klerikalci hudi na krščanske socijale?

Takozvani »Piusverein« je znan vsakomur. To je tisto društvo, ki guli predvsem uboge služkinje za krvavo prislužene groše, da potem s skupičkom podpira klerikalno časopisje. »Piusverein« je bil prejšnja leta s podporami silno radodaren. Glavna klerikalna lista v Avstriji »Vaterland« in »Reichspost« sta dobivala in še dobivata vsako leto na stotisoče podpore. Tudi na »Slovenca« in »Domoljuba« je vsako leto odpadla lepa vsotica, pravijo, da okrog 50.000 kron. To seveda niso bile mačje solze. Lani pa so se naši klerikalci sporekli z nemškimi krščanskimi socijaleci, zlasti pa so se ziasali z »Grazer Volksblattem«. Da bi ne bili tega nikdar storili! Ko je bil namreč letos občni zbor »Piusvereina«, so krščanski socijaleci, za katerimi so v prvi vrsti stali gospodje okrog »Grazer Volksblatta«, predlagali, naj se podpora, namenjena »Slovencu« in »Domoljubu« črta. Ta predlog je prodrl in slovensko klerikalno časopisje je ostalo

brez pričakovane podpore. Zato seveda velika jeza v klerikalnem taboru. Seveda si s svojo jezo ne upajo prav na dan, ker še vedno računajo na to, da bodo podpore zopet dobili prihodnje leto. Saj tako so se tolažili na zadnji seji »Katoliškega tiskovnega društva«. Kakor smo izvedeli iz zanesljivega vira, je prav odpad podpore v znesku 50.000 K kriv, da ni »Slovenec« začel izhajati po dvakrat na dan. Ti grdi nemški krščanski socijaleci, da so našim klerikalcem prav takrat zavezali mošnjo, ko bi bili najbolj potrebni »becev«!

Oboleti so!

Snoči je nas posetila jako zanimiva oseba. Bil je to eden izmed špičev, ki jih ima sedaj baron Schwarz v Ljubljani legijon. Prav ponižno je potrkal in stopil v sobo. Prijazno smo ga sprejeli ter ga vprašali po njegovem junaškem zdravju. »Zdrav, zdrav«, je odvrnil moziček ter jel vrteti v rokah svoj klobuček. Nato si je malo odkašljaj in začel: »Lepo pa to ni, vejo.« Prekinili smo ga: »Kaj ni lepo?« Mož je nakremžil obraz in ponovil: »Ne, ni lepo, ne! Krščanski človek da bolnikom mir, a vi nimate nobenega srca!« Začudili smo se, možakar pa je nadaljeval: »Da, nič sra. Tako bolni so, pa jim ne date miru! Prav res, bojimo se za nje. Zdravnik so rekli: Pa nikarte se razburjati, škoduje to, prav res škoduje. Vi pa ne mirujete, gospod pa se jeze, pa jim to škoduje, tako jim škoduje. Se v grob jih spravite...« Mož je govoril naprej brez konca, brez kraja. Ko pa le ni hotel končati, smo ga stresli za ramo in pripomnili: »Človek božji, vaše pripovedovanje nas sicer prav zelo zanima, vendar pa bi že radi vedeli, kdo je tisti gospod, ki je tako zelo bolan, da se nam že v dušo smili?« Mož je zavil oči, ponižno sklonil hrbet ter z neznanskim spoštovanjem dahnil: »Naš prevzvišeni, premilostljivi gospod baron!« In takrat je nas trdovratne grešnike navdal kes, obvladalo je nas usmiljenje. Potolažili smo ga, mu naročili tišočere pozdrave gospodu in mu sveto obljubili, da prevzvišenemu ne bomo nikdar povzročali jeze in razburjenja, ne, prav zares ne!

»Wiener Jagdaustellung« in Slovenci.

Povodom nameravanega izleta Čehov na dunajsko lovsko razstavo so izdali dunajski nemški pobijalci letake, v katerih se naravnost poziva dunajske nemške »Plattenbrüderje« na poboj proti mirnim češkim izletnikom. Kakor se čuje, so Čehi na to nesramnost odpovedali izlet. Tudi po Slovenskem dela ravnateljstvo bankerotne razstave reklamo za po-

set. Seveda je večina letakov samo nemška, le v kakem brezponembnem koticu se vidi kak letak v »prekrasni« slovenščini. Tako ravnanje naj nam je znamenje, da nas Slovencev ne rabijo na Dunaju. Slovenci, ki so bili mogoče namenjeni obiskati to razstavo, naj si pa zapomnijo, da kar je bilo namenjeno Čehom, velja tudi Slovincem, ker smo mi ravno tako Slovani, katerih na Dunaju ne morejo trpeti. Obrnimo Dunaju hrbet, »Wiener Jagdaustellung« je samo za Nemce!!

Narodno - gospodarski kongres.

Udeležniki narodno - gospodarskega kongresa se pripeljejo v Ljubljano danes zvečer, in sicer deloma z dunajskim brzovlakom ob pol 6., deloma pa obenem s slovanskimi gasilci. Cenjeni gospodje člani pripravljalnega odbora in ljubljansko slovensko občinstvo se naj blagovoli v velikem številu udeležiti sprejema na južnem kolodvoru.

Pozdravni večer narodno - gospodarskega kongresa

bo danes zvečer ob pol 9. na vrtu hotela Tratnik, Sv. Petra cesta. V imenu ljubljanskega mesta pozdravi slovanske goste gospod župan Ivan Hribar, v imenu pripravljalnega odbora pa g. posl. dr. Fran Novak. Na pozdravnem večeru bo petje in godba.

Odbor »Češkoslovenskega kluba«

prosi cenj. člane, da se mnogoštevilno udeležijo sprejema udeležnikov narodno - gospodarskega kongresa in shoda slovanskih gasilcev danes zvečer na južnem kolodvoru.

Odpoved klerikalcev pri slovanskem narodnogospodarskem kongresu.

Včerajšnji »Slovenec« prinaša med dnevnimi novicami sledečo »izjavo«: Podpisani podpredsednik in odborniki za prireditev »Slovanskega narodnega gospodarskega shoda v Ljubljani« dne 14. in 15. avgusta 1910 izjavljajo, da odklanjajo svoja častna (?) mesta ter se odpovedujejo vsakemu sodelovanju pri shodu iz sledečih razlogov: 1. Ker se pri razdelitvi častnih mest ni oziralo na moč obstoječih političnih, oziroma gospodarskih strank, ampak so se predsedniška, kakor tudi odborniška mesta oddala po večini pristašem narodno-napredne stranke, večino podpisancev se je pa izvolilo v odbor brez njihove vednosti; 2. ker se je na enak način preziralo večinsko stranko pri oddaji referatov; 3. ker do danes, to je dva dni pred shodom, ni bilo niti ene načelstvene seje, in 4. ker se je brez vednosti odbora odkazal referat »O sedanjem položaju slovanskega poljedelstva in združni-

štva« namesto določenemu poročevalcu g. dr. Vladislavu Peganu, drugi osebi. — Ljubljana, dne 11. avgusta 1910. — Dr. V. Pegan. — Ivan Kregar. — Josip Lončarič. — Fr. Pust. — Silvester Škerbinec. — Iv. Štefe. O zadevi smo se takoj pri ljubljanskem pripravljalnem odboru za narodnogospodarski kongres informirali in konstatiramo sledeče: 1. Na prvo sejo je bilo povabljenih polovico naprednjakov in polovico klerikalcev; od klerikalcev sta se odzvala povabilu le prof. Jarc in ravnatelj Škerbinec. Za predsednika pripravljalnega odbora je bil izvoljen, ne da bi navzoča gospoda klerikalca kaj ugovarjala, gospod župan Ivan Hribar. V ostali odbor je bilo izvoljenih s soglasjem obeh navzočih gospodov klerikalcev polovico naprednjakov in polovico klerikalcev. — 2. Za oddajo referatov nima ljubljanski pripravljalni odbor nobene odgovornosti, ker je referate oddajal centralni odbor na Dunaju, v katerem od slovenskih klerikalcev sedita dr. Krek in Povše. Ta dva sta torej soodgovorna, če se klerikalci čutijo prezrti. — 3. Predsedstvo res ni do včeraj sklicalo nobene seje, to pa zato, ker so se vsa pripravljalna dela, ki pridejo tu v poštev, porazdelila že na prvi seji posameznim odsekom in torej nobena seja ni bila potrebna. Nova seja je bila včeraj zvečer in so bili tudi klerikalni gospodje nanjo povabljeni. — 4. Z referatom dr. Pegana o poljedelstvu je stvar sledeča: Prvotno je imel referat o poljedelstvu na Slovenskem posl. Povše, ta pa je odpovedal in referat je obljubil namesto njega posl. dr. Pegan. Naznanil pa tega ni dunajskemu centralnemu odboru, zato je v tiskanem programu izpuščen; ker je pa sam izjavil, da iz tega ne izvaja nobenih konsekvenc, je stvar postranskega pomena. Groba neresnica je, da bi bil kdo dr. Peganu referat prevzel. »Zveza slovenskih združenj« je dunajskemu centralnemu odboru prijavila sama samostojen referat, ki je bil tudi sprejet. Ko bi bila referat prijavila kaka klerikalna organizacija, bi bil tudi sprejet. Sploh pa, kakor rečeno, ljubljanski pripravljalni odbor za razdelitev referatov ne nosi nobene odgovornosti. Iz vsega se vidi, da klerikalcem ni bilo že od začetka prav nič mar slovanskega narodnogospodarskega kongresa in da so iskali le prilike, kako bi se sodelovanju na njem izognili. Vse točke cele »izjave« so naravnost iz trte izvite. Odpoved klerikalcev nas seveda ni prav nič presenetila: kako naj pri slovanskem narodno - gospodarskem kongresu sodelujejo zavezniki kranjske šparkase, podporniki šulferajna in zavezniki kranjskih Nemcev. Od-

LISTEK.

Ljubezen za stavo.

Spisal Blaž Pohlin.
(Konec.)

VII.

Minulo je šest mesecev, odkar sva s Pavlom sklenila usodepolno stavo. Stavo sem izgubil jaz, ker se me je Fani držala še z vso trdovratnostjo usiljive ženske. Zaradi obojega sem se Pavlu zasmilil v sree in rekel mi je nekoč, ko sem spet dobil rdečasto pisemce:

»Tvojih muk je dovolj. Napravimo korenit konec tvoji ljubezni s Fani.«

»Pomagaj, če se pomagati da,« viknil sem kot človek, ki ne zna plavati, pa so mu privezali težek kamen na noge in ga vrgli v vodo, iz katere mu gleda samo glava.

»Ostani teden dni doma, bodi bolan!«

»In potem?«

»Jaz pišem Fani, da si strašno zboleel in da ti ni nobene pomoči več, kakor je izjavil zdravnik. Pri tem jo kot tvoj prijatelj iskreno prosim, naj te ne pride obiskat nič, obenem pa ji napol odkrijem svoje sree, kateremu je ona zelo »simpatična«. Čez par dni ji naznanim, da si umrl, da smo te ravno pokopali, povem ji pa tudi, da

si mi zaupal, da ti zanjo ni bilo nikoli nič, da si se le norčeval ž njo, da torej nisi bil po mojem mnenju vreden njene ljubezni, ki je tako gorela za tebe. Pri tem se ji razkrijem popolnoma, to je, razložim ji, kako krepko mi bije srce zanjo, katero sem si že zdavnaj zapisal v najgloblje globočine svoje duše. Opojem nekoliko njeno krasoto, njene telesne in duševne vrline ter jo poprosim, kakšno je kaj njeno razpoloženje k temu razkritju. Če me skaže vrednega, da bi smel ljubiti njo, naj pride na sestanek, ki ga naj določi ona. Na sestanek pa greš ti. Če to zdravilo ne pomaga, da Fani sprevidi, kako jo imaš za norca, se obesi! Bolj radikalnega sredstva ne vem.«

Priznati sem moral, da Pavel ni na prežganki priplaval v naše mesto. Njegova ideja je bila res izborna, in če ne bi imela uspeha, potem se mi je res obesiti.

Storil sem, kakor mi je svetoval prijatelj, ki je tudi napravil, kakor je obljubil. Pismo je tako imenitno postavil, da bi mu moral verjeti še tak neverjeten Tomaž, ne pa lahkoverna ženska. In res. Komaj je Fani zaznala, da sem mrtev in pokopan, in da se ji ponuja drug ljubimec, takoj je temu ponudila roko in srce, sploh vse, kar je imela. Znamka je bila udarjena na poljub, sestanek pa določen na gotovo uro in gotov kraj.

Na sestanek sem seveda šel jaz. Prišel sem mnogo pred določenim ča-

som, ker sem vedel, da je Fani v takih rečeh zelo točna. Skril sem se za košato drevo. Ni mi bilo treba dolgo čakati.

Dekle je bila res točna. Obležena je bila v najlepšo bluzo, kolikor jih je premogla, lica so ji rdela, lase je imela nažgane, slammik je imel nov nakit, skratka, bila je prav čedna punica, da bi mi bila kmalu všeč! Pustil sem jo čakati dobrih deset minut, ko je pa prišla mimo drevesa, za katerim sem se skrival, stopil sem pred njo kot duh z onega sveta. Dekle je zakričalo, da mi je šlo skozi mozek, nato pa letela proč, da se je delal prah za njo.

Nikdar več mi ni pisala nobenega pisma, nobene razglednice, še manj me pa hodila čakati pred gimnazijo.

Pavlu sem plačal stavo še enkrat.

...

Zadnjič sem imel opraviti v Ljubljani zaradi nekega nezakonskega otroka, prosim, pa ne svojega. Ko grem po Mestnem trgu, srečam Fani, ki je od takrat nisem več videl. Pozdravil sem jo prijazno in ona mi je odzdravila tudi prijazno. Spoznala sva se takoj. Ona se ni spremenila skoraj nič, in tudi jaz sem še vedno bil pol študenta. Vprašal sem jo, kako se kaj ima, na kar mi je odgovorila:

»Izvrstno. Pet otrok imam.«
»Pa moža tudi!« pristavil sem sarkastično.

»Porednost!« in ošvrknila me je s pekočim pogledom.

»Pa vi?«

»Mi smo pa še tako,« odvrnil sem, »ženimo se na debelo in na drobno, kakor bolj kaže, ker je še vedno precej ljubezni žejnih devic na svetu. Pred zakonom me vsak oženjenec svari, in ker izkušenim ljudem veliko verjamem, sem obljubil večno fantovstvo, kakor nek daj vam večno zvestobo. Pa brez zamere, gospa! In vaš mož, če dovolite, da vprašam po njegovem obnašanju?«

»Ta je pohlevna stvar. Stori in mora storiti, kar je moja volja in želja. Vse žene, ki naju poznajo, me blagrujejo,« pohvalila se je.

»Čestitam, iskreno čestitam,« hitel sem, »ampak če bi se jaz imenoval vaš mož, bi najbrž tisto blagrovanje izostalo.«

»Kako ste hudobni!«

»Uvidim, da sem srečna, da nisem vas dobila!«

»Pa ste se tako pehali za menoj! Glejte, kako nesrečen zakon bi bil najin. Oba lahko zdaj hvaliva boga, da je dal meni takrat tako pamet, da se nisem zares zaljubil v vas. Pa nič zameriti za to!«

Podal sem ji desnico. Ločila sva se oba zadovoljna z nasmehom na licih in v očeh.

Tako je prav. Svojih pripovedi ne maram končavati s krvjo in žalostjo in smrtjo.

krito rečeno, nas ta odpoved srčno veselila: klerikaleci so se vsaj pokazali v pravi luči pred vsem slovanskim svetom, in navsezadnje — z denuncijanti pri eni mizi sedeti prav res ni nič kaj prijetno . . .

Slovanski gasilski zlet.

Spreved gasilnih društev se vrši dne 14., ne pa 15. avgusta, kakor smo včeraj po pomoti poročali. Očetu kranjskega gasilstva Fr. Doberletu podari Ljubljansko prostovoljno gasilno in reševalno društvo krasen srebrn venec z napisom: »1870 do 1910. Ljub. prost. gas. in reš. društvo svojemu ustanovitelju.« Venec je v izlozbi pri Gričarju in Mejaču v Prešernovi ulici. — Državna železnica gasilem ni dovolila znižane vožnje, pač pa naznanila, da ima vsaka družba pravico pri dotični postaji zaprositi znižano vožnjo za nekoliko odstotkov. Gasilec torej oglašite se pri postajnem načelniku in sklicujte se na odlok e. kr. železnične direkcije v Trstu z dne 5. avgusta 1910 št. 1616/1. — K gasilskemu zletu je do danes prijavljenih 95 slovenskih gasilnih društev in tri godbe. — Pri gasilski slavnosti dne 14. t. m. se bo de na Gradu streljalo in sicer med maso v Zvezdi, popoldne ob 3. pa se z dvema streloma naznani požar v mestni šoli pri sv. Jakobu in na cerkvi sv. Jakoba.

Kranjskogorska podružnica.

Slov. planinsko društvo priredi v ponedeljek, dne 15. avgusta izlet v Planico. Odhod iz Kranjske gore ob polu 2. popoldne. V Planici se bode kahal guljaž in žganci. K obilni udeležbi vabi odbor.

Straši!

Stranka, ki stanuje na Poljanskem nasipu nam piše: V R-ovi hiši prav gotovo straši. Opetovano vidimo tam okrog plaziti čudne postave, ki prihajajo in izginjajo brez vsakega sledu. Vrata se pred njimi odpirajo navidezno kar na povelje in tako tiho, da ni slišati nobenega trusea. Ali je to čudež, ali so vrata cpremljena z gumijem, ne vemo. Vsekakor bi bilo dobro, ako bi policija posvetila stvari svojo pozornost ter rešila prebivalce Poljanskega nasipa nepotrebnih strahov.

Dober izgovor.

V neki hiši na Bleiweisovi cesti je bila včeraj zaposlena neka šivilja iz celjskega okraja. Ker je bil precej vroč dan, jo je pričelo žejati, vsled česar se jo je hišina usmilila in ji poslala po liter vina. Dala ji je, ker ni imela drobiža, bankovec za 10 K, točič nazaj ni bilo ne šivilje in ne vina, še manj pa denarja. Ko je bila zadeva policiji naznanjena, je ista žejno šiviljo kmalu izsledila ter aretovala. Aretovanka se izgovarja, da je denar izgubila in da se vsled tega ni upala nazaj v hišo. Pač dober izgovor.

Iz sodne dvorane.

Okrajno sodišče ljubljansko.

Žalosten konec žganjarja. Delavec Ivan Filipič, do zadnjega časa zaposlen v »Unionu«, je žganjar najhujše vrste. V žepu ima vedno steklenico žganja, in popolnoma treznega ga menda ni še nikdo videl. V pijanosti seveda počenja vse mogoče stvari in nadleguje druge ljudi. Zadnjič je z vročo smolo v pivovarni poskropil delavca Rud. Tošnja. Ta mu je priložil zausnik. Filipič je potem še sitnaril po dvorišču, nato pa se je izpodtaknil in padel ter se lahko poškodoval. Obdolžil je seveda Tošnja, da je ta kriv telesne poškodbe. Včeraj je bila pred okrajnim sodiščem proti Tošnji obravnava, h kateri pa Filipiča ni bilo, ker je medtem vsled preoblegave zavžitega žganja znorel in se nahaja na opazovalnem oddelku. Sodnik pa je obravnavo preložil, da se zaslišijo nekatere priče, ki jih je Tošnja predlagal v svojo obrambo.

Žaljenje straže. K materi delavca Janeza Pavšiča v Vodmatu je zadnjič v neki službeni zadevi prišel orožnik. Pavšiča, ki je bil takrat slučajno doma, je to zelo vznemirilo, in dejal je orožniku, čemu hodi v hišo, da se ljudje potem nad tem zgledu-

jejo. Orožnik se je čutil vsled tega žaljenega na svoji službeni časti in je smatral to tudi kot vmešavanje v njegove službene opravke ter je Pavšiča ovadil. Pavšič je bil včeraj obsojen na tri dni zapora s postom.

Zaradi vidre. Posesnik Janez Šeme ima pri Ljubljani neke v najem ribji lov, pa misli, da so tudi tiste vidre njegove, ki po tisti vodi plavajo. Zadnjič je posesnikov sin France Štih pri očetovem mlinu pri tisti vodi ujel vidro in jo izročil Antonu Žitniku, zapriseženemu lovskemu pazniku barona Lazzarini, ki ima v tistem kraju lov. Šeme pa je mislil, da ima do one vidre on pravico in je Štiha ter Žitnika ovadil. Sodnik je pa včeraj oba oprostil, ker ni našel, da bi se bila kaj pregrešila.

Razne stvari.

* Poskušeni umor. Na Dunaju je 31letni pomožni delavec Štefan Montanez z revolverjem napadel prostitutko Pavlo Bauer ter jo težko ranil. Napadalec je hotel uiti ter je grozil zasledovalcem. Nekemu stražniku se je končno vendarle posrečilo prijeti ga. Vzrok je bil ta, ker je dekle zahtevalo od Montaneza denarja, vsled česar je nastal prepir.

* Karel May. Te dni se je razpravljalo pred sodiščem v Berlinu o tožbi Karla Maya zoper pisatelja Lebiusa zaradi razžaljenja časti. Kakor že znano, je Lebius očital Mayu, da je bil ropar, vlomilec, tat itd. Pri razpravi se je dosegla med Mayem in Lebiusom poravnava. Zelo značilno za Mayevo poštenost je vsekako dejstvo, da je sam plačal stroške svojega zastopnika. Če bi May ne bil lopov, bi se pač ne bil poravnal na zanj tako nečasten način, ampak bi bil zahteval, da se obrekovalec kaznuje. Za poravnavo so gotovo delali tudi neprizadeti nemški krogi, katerim bi bilo jako neljubo, da časopisje vsega sveta že zopet piše o nemških literatih - banditih.

* Policijski načelnik — tat. Nedavno je nagloma umrl v železniškem kupeju dvorni svetnik Joanovic iz Budimpešte. Mrtvemu Joanovicu je bilo ukradenih več vrednostnih papirjev. Tatvine je bil osumljen policijski načelnik Vlachovic, ki je prišel tudi v preiskavo. Dne 10. t. m. je bil Vlachovic v Budimpešti obsojen na dve leti in dva meseca ječe.

* Mednarodna taticea. Neka mednarodna sleparica, baje kuharica z imenom Helena Majcan iz Steinamanga na Ogrskem, se je znala v Monakovem prikupiti nekemu avstrijskemu grofu tako, da ji je vse zaupal. Ko te dni ni bilo grofa doma, pokradla mu je ljubezniva dama razne dragocenosti, vrednostne papirje in 16.000 mark v denarju. Majcan je brez sledu izginila. Policija je mnenja, da to ni nikaka kuharica, ampak izobražena, več jezikov govoreča sleparica.

* Smola. Glavni dobitnik bruselske razstavne loterije v znesku 200.000 frankov je zadela srečka 18.359, ki jo je bil kupil neki kovač v Ranesse na otoku Schouwenu. Denarja pa vendar ne bo najbrže dobil, kajti enkrat je s srečko ravnal tako neprevidno, da mu je ogorela in sicer ravno tam, kjer je natisnjena številka. Številka je nečitljiva in loterijski odbor se brani izplačati dobitek. — To je res neprijetna smola!

* Na begu pred slavo. Slavni norški pisatelj Knut Hamsen je slavil te dni svoj 50. rojstni dan. Čim bolj se je bližal slavnostni dan, tem bolj so časopisi in revije pisali o njem in njegovi častilci so jeli romati v mesto, kjer je bival. Ko pa rapočil slavnostni dan, ni bilo pesnika nikjer — ušel je svojim častilcem neznano kam, menda nekam na sever. Povrne se, ko bo konec slave. — Res, redek slučaj!

* Napoleon in volli. Na otoku Elbi je na neki kmečki hišici spominska plošča, ki govori o nekem malo znanem dogodku iz življenja cesarja Napoleona I. Napoleon se je nekoč sprehajal po polju in je videl kmeta orati. Hotel je sam poskusiti

srečo in je prijel za plug. Toda voli so se splašili in so ušli. Napis na spominski plošči se glasi: »Napoleon Veliki, ki je šel l. 1814. tu okoli, je vzel na sosednjem polju plug iz kmetovih rok in poskusil sam orati. Voli pa niso hoteli ubogati rok, ki so vodile Evropo, in so v divjem begu ušli.«

* Radikalno sredstvo. Načelnik policije v St. Paulu, Minn., Burt Kigley, je danes odredil, da naj policaji v bodoče »gigerle« in nadležne fantaline, kateri v parkih deklacije nadlegujejo, raje takoj na mestu dobro pretepejo, namesto da bi jih pred sodišče tirali in tako čas tratili. Mož je mnenja, da bode to radikalen lek za take mlade postopače.

* Atentat na newyorškega župana. Atentat na newyorškega župana je vprizorila baje policija. Župan je bil namreč zelo strog in je zahteval pri policiji železne discipline. Posebno brezobzirno je nastopal proti podkupovanju, ki je bilo za časa prejšnjega župana zelo razširjeno. Zatrjuje se, da so napadalec Gallagherja najeli odpuščeni policisti in stražniki. Gallagher je Iree in njegovi rojaki Gaynorja zelo sovražijo.

* Železnica na sveto goro Japoncev. »Berner Fremdenblatt« piše, da so udeležniki mednarodnega železniškega kongresa v Bernu povedali, da nameravajo napraviti železnico na Fusijano, sveto goro Japoncev. Železnico bodo gradili švicarski inženirji. Na Fusijano roma vsako leto nad 20.000 ljudi in se bo torej železnica gotovo izplačala. — V moderni dobi se začenja torej tudi za romanje izrabljati moderna prometna sredstva v kar najizdatnejši meri.

* Radij pri Curihi. »Daily Chronicle« iz Ženeve javlja, da je profesor Kohlrausch iz Curiha v nekih toplicah pri Curihi našel vrelec, ki obsega zelo mnogo radija, več nego vsi doslej znani vrelec, ki obsegajo radij.

Zgodbe o šolskem nadzorniku Peerzu.

(Konec.)

II.

Drugič je bil pred kratkim časom v Čermošnjicah v imenovani gostilni, ko ravno ni bilo doma gostilničarja. Dasi ga je čakalo v tej gostilni več podrejenih mu učiteljev, je vendar šel takoj za gostilničarko v ledenico in jo pri odprtih vratih atakiral. Ko je začela vpiti, je šel zapreti vrata ledenice in atakiral gostilničarko, ki se je rešila le tako, da je vpila na ves glas. Vsled vpitja jo je pustil, toda učitelj so mu bili nadležni, ker so vpitje slišali. Zato jih je odvedel v drugo gostilno, sam pa se vrnil k gostilničarki, ki jo je opetovano prosil, naj gre z njim v sobo in ji je z neizbranimi surovimi besedami povedal, čemu naj gre z njim. Ker tako ni ničesar dosegel, jo je siloma vlek v posebno sobo na divan, ter jo atakiral vpričo tri- ali štiritletnega gostilničarjevega sina, ki je nazadnje začel jokati, videč mater v nevarnosti. Pa bi Peerz gostilničarke gotovo še ne bil izpustil, če bi ne prišla na dečkov jok domača dekla.

Haló, folksrat, haló, nemški časopisi, opevajte preveliko »moštvo« Peerza, ki ima pogum, siloma jemati po tujih vrtilih to, kar bi lahko dobil doma, če bi se ženil. Deželni šolski svet, ti pa odstrani kozla iz zelnika. Če pa izvem jaz na daljnem potovanju še kaj o Peerzovi morali, vam to gorko sporočim.

Navedli smo samo nekaj slučajev — a ne najhujših —, ki jih je zagrešil Peerz, a že iz teh je razvidno, da mož ne spada na mesto niti profesorja na ženskem učiteljskem, niti za okrajnega šolskega nadzornika.

In vse to je uganjal Peerz že leta, a ni bilo nikogar, ki bi mu bil malo pogledal na prste. Mož s takimi moralnimi nazori je »vzgojeval« mladenke na učiteljsku! Takšnemu »pedagogu« so zaupali dekleta, da jih je vodil na izlete, s katerih so se na to navadno vračali pozno noči.

In poklicanim faktorjem se je zdelo to vse v redu, seveda, saj je bil

Peerz notoričen proteže vlade in nemškega volksrata, proti kateremu si ni nihče upal nastopiti!

Tako je lahko Peerz nemoteno stregel svoji pohotnosti. Kdo ve koliko nedolžnih deklet je upropastil in koliko jih je moralno pokvaril! Grozno, strašno! In vse to se je godilo takorekoč pred očmi predpostavljene gosposke.

Ali ni bilo oblasti nič sumljivo, da so bile prav v kočevskem okraju neprestano na dnevnem redu premestitve, tičoč se v prvem redu učiteljce?

Ali ni oblast nidar skušala priti do dna, zakaj je bilo toliko in toliko učiteljce v kočevskem okraju odpuščenih iz službe? Seveda, kaj se briga okosteneli birokrat za take »bagatele«! Uboge učiteljske pare, zlasti še učiteljce, so za te ljudi stvar brez vrednosti, prave Gogoljeve mrtve duše. Za to so za vsa Peerzova zlo dejstva soodgovorni in sokrivi tudi ti faktorji.

Kakor čujemo, namerava Peerz pobrati šila in kopita, ker je uvidel, da nima v krogih, v katere se je preje smel vedno zanašati, nobene zaslonbe več. Prepričal pa se je tudi, da postaja stvar zanj resna, ker so ga že suspendirali od službe. Pravijo, da jo namerava popihati v Švico. Seveda bo ta svoj načrt prav lahko izvršil, ker sodišče ne postopa proti njemu tako, kakor bi moralo.

Če bi kdo drugi izvršil takšno dejanje, kakor ga je zagrešil Peerz, bi bil že zdavnaj pod ključem. Peerz pa se svobodno sprehaja še vedno z nemškimi damami po Ljubljani, dokler ne pride ugoden trenotek, da jo popiha!

Za kratek čas.

Društvo proti nenravnosti je naredilo izlet v Italijo. Med potjo ugleda nek izletnik figovo drevo in radostno vsklikne: »Poglejte, pogledajte, prečastiti bratje, tukaj je lepo figovo drevo!«

»Pojdimo dalje«, pravi med izletniki se nahajajoč duhovnik, »to nima za nas nobene vrednosti, ker ni nič pod peresi.«

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Rasto Pustoslemšek.

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka v Ljubljani“.

Uradni kurzi dunajske borze 12. avgusta 1910.

Maložbeni papirji.	Denarni	Blagovni
4% majeva renta	93-60	93-80
4-2% srebrna renta	97-50	97-70
4% avstr. krona renta	93-55	93-75
4% ogr.	91-80	92—
4% kranjsko deželno posojilo	95-50	96-50
4% k. o. češke dež. banke	94—	95—

Srečke.

Srečke iz l. 1860 1/2	232—	238—
„ „ 1864	324—	329 50
„ tiske	155—	161—
„ zemeljske l. izdaje	298-85	304-85
„ „ II.	278-85	284 85
„ ogrske hipotečne	247-50	253-50
„ dun. komunalne	530—	540—
„ avstr. kreditne	525—	535 —
„ ljubljanske	84—	90 —
„ avstr. rdeč. križa	63-25	67-25
„ ogr.	38-25	42-25
„ bazilika	29-15	33 15
„ turške	254-75	255 75

Devizne.

Ljubljanske kreditne banke	444—	445—
Avstr. kreditnega zavoda	665—	666—
Dunajske bančne družbe	546-75	547-75
Južne železnice	112—	113 —
Državne železnice	744-50	745-50
Alpine-Montan	742—	743 —
Češke sladkorne družbe	252—	253-50
Živnostenske banke	264-25	265-25

Valuta.		
Cekini	11-36	11-39
Marke	117-45	117-65
Franki	95-30	95-45
Lire	94-65	94-85
Rubli	252-75	253-75

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 12. avgusta 1910.

Termin.

Pšenica za oktober 1910.	za 50 kg	9-77
Pšenica za april 1911.	za 50 kg	10-02
Rž za oktober 1910	za 50 kg	7-38
Koruza za avgust 1910	za 50 kg	5-66
Koruza za maj 1911	za 50 kg	5-73
Oves za oktober 1910.	za 50 kg	7-22

Efektiv.

Neizpremenjeno.

Proda se
popolna hotelska in restavracijska
oprava.

Prodajo posreduje **spedijska tvrdka**
Iv. Škerlj, Ljubljana, Dunajska
cesta št. 29.

Eng. Franchetti
v Ljubljani, Sodnijska ulica 2,
nasproti kavarni „Evropa“
priporoča svojo elegantno in higijenično
urejeno
brivnico
in prodajo raznih dišav in kozmetičnih predmetov.
Svoji h svojimi!

Usojam si vljudno opozoriti, da sem prevzel
glavno zastopstvo „Prve Češke“ življenjske zavarovalnice,
najcenejši zavod na kontinentu.

Nadalje opozarjam, da preskrbujem kulantno
vsakovrstna posojila in kredite
kakor: trgovske, stavbne, hipotekarne, uradniške in menične kredite.
Leo Franke, Ljubljana, Kongresni trg 6, I. nadstr.

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrovana zadruga z neomejeno zavezo
v lastnem zadrugnem domu v Ljubljani na Dunajski cesti št. 18
je imela koncem leta 1909 denarnega prometa K 83.116.121-11
upravnega premoženja K 20.775.510-59

obrestuje hranilne vloge po **4 1/2 %**
brez vsakega odbitka rentnega davka, katerega plačuje posojilnica
sama za vložnike.

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim pro-
metom in jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.

Stanje hranilnih vlog nad K 20.000.000

Posojuje na zemljišča po 5 % z 1 % na amortizacije ali pa po
5 % brez amortizacije; na menice po 6 %.

Posojilnica sprejema tudi vsak drugi načrt glede amortizovanja dolga.

URADNE URE: vsak dan od 8.—12. in od 3.—4. izven nedelj
in praznikov.

Telefon št. 185. Poštne hranilnice račun št. 828.405.

„Trgovsko-obrtna banka v Ljubljani“

registrovana zadruga z omejenim jamstvom

Uradni prostori: Šelenburgova ulica št. 7, nasproti glavne pošte.

Sprejema vloge na knjižice ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga
po 4 1/2 %; rentni davek plačuje zadruga sama. — Sprejema vloge na tekoči
račun; na zahtevo dobi stranka čekovno knjižico. — Daje posojila na
najrazličnejše načine. — **Ravnotam menjalnice:** zamenja tuj denar,
prodaja vsakovrstne vrednostne papirje, srečke itd. Nakazila v Ameriko.
— **Eskontira** trgovske menice. — Preskrbuje vnovčenje menic, nakaznic,
dokumentov itd. na vsa tu- in inozemska tržišča. — Izdaja nakaznice.

Vsa pojasnila se dobe bodisi ustmeno ali pisмено v zadrugni
pisarni.

Uradne ure vsak dan dopoldne od 9. do 12., popoldne od 3. do 5.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI.

Delniška glavica: Stritarjeva ulica šte. 2. Rezervni zaklad: K 450.000.—

K 5.000.000.— Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po
4 1/2 % čisto. — Kupuje in prodaja vrednostne papirje vseh vrst po dnevnih kurzi.

Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.

Dolžnost

vsakega Slovenca je,
da sklene zavarovalno
pogodbo bodisi za
življenje, ali pa proti
požaru le pri slovanski
banki „SLAVIJA“.

Podpirajmo torej
domač slovanski za-
vod, da more nalogo,
ki si jo je stavil, iz-
polniti v najširšem ob-
segu.

„SLAVIJA“
vzajemno zavarovalna banka v Pragi
je največji slovanski zavarovalni zavod v Avstriji.

∴ Ogromni rezervni fond K 48.812.797.— jamčijo za popolno varnost. ∴

Banka „SLAVIJA“ ima posebno ugodne in prikladne načine za zavarovanje življenja.
Banka „SLAVIJA“ razpolaga z najcenejšimi ceniki za preskrbljenje za starost, za slučaj
smrti roditeljev, za doto otrokom.
Banka „SLAVIJA“ razdeljuje ves čisti dobiček svojim članom.
Banka „SLAVIJA“ je res slovanska zavarovalnica z vseskozi slovansko - narodno upravo.
Banka „SLAVIJA“ gmotno podpira narodna društva, organizacije in prispeva k narodnim
dobrodelnim namenom.
Banka „SLAVIJA“ stremi za izboljšanjem in osamosvojitvijo narodnega gospodarstva.

Vsa pojasnila daje drage volje
generalni zastop banke „Slavije“ v Ljubljani.

Slovenci!

Oklenimo se z vsemi
močmi gesla: „Svoji
k svojim!“

Osamosvojimo se na
narodno - gospodar-
skem polju!

Ne podcenjujmo se!
Bodimo odločni, mlač-
nost, obzirnost in ne-
doslednost, ki se čim
huje nad nami mašču-
jejo, morajo izginiti.
Osvobodimo se tujega
jarma!

∴ Največji, najvarnejši
slovanski denarni zavod.

Mestna hranilnica ljubljanska
LJUBLJANA, Prešernova ulica šte. 3.

∴ Največji, najvarnejši
slovanski denarni zavod.

Denarni promet do 31. decembra 1909 nad 518 milijonov kron.

Obstoječih vlog nad 38 milijonov kron.

Rezervni zaklad nad 1 milijon kron.

Za varnost vložnega denarja jamči zraven
rezervnega zaklada še mestna občina
ljubljanska z vsem premoženjem in z vse
svojo močjo. Izguba vložnega denarja je
nemogoča, ker je po pravilih te hranilnice,
potrjenih po c. kr. deželni vladi, **izključena**
vsaka spekulacija z vloženim denarjem.
Vloge se sprejemajo vsak dan in se obrestujejo
po 4 1/4 % brez odbitka; nevzdržane obresti se
pripisujejo vsakega pol leta h kapitalu. Sprejema

vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov
denar.

Posojila na zemljišča po 5 % obresti in proti
amortizaciji po najmanj 1/4 % na leto. Daje po-
sojila na menice in vrednostne papirje.

Za varčevanje ima vpeljene lične **domače**
hranilnike, v podpiranje slovenskih trgovcev
in obrtnikov pa **kreditno društvo.**